



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 811

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 noiembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.228 din 20 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-3		
Decizia nr. 1.235 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	3-5		
Decizia nr. 1.238 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b), art. 94 alin. (1) și art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	5-7		
Decizia nr. 1.239 din 22 septembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 ¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	7-8		
Decizia nr. 1.291 din 4 octombrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin raportare la prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	9-10		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.091. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului București și în		administrarea Consiliului General al Municipiului București, pentru actualizarea valorii de inventar a bunului imobil și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	10-11
		1.115. — Hotărâre privind alocarea unor sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată unităților de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.546. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea formularului-model pentru procesul-verbal de constatare a contravențiilor utilizat în activitatea de control din domeniul sănătății publice	13-14
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		38. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2011	15
		39. — Circulară privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2011	15
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.228**

din 20 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Aurora Filote în Dosarul nr. 10.249/231/2009 al Judecătoriei Focșani. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.600D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.249/231/2009, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Aurora Filote într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prin textul criticat legiuitorul a instituit o derogare de la dispozițiile art. 142 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și astfel se aduce atingere prevederilor art. 16 din Legea fundamentală.

Judecătoria Focșani apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu următorul conținut: „*În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la prevederile art. 16 din Constituție, de exemplu, prin Decizia nr. 942 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 22 octombrie 2008. În considerentele acelei decizii, Curtea a statuat că legiuitorul poate reglementa regimuri derogatorii de la dreptul comun prin stabilirea unor norme de procedură speciale, determinate de anumite situații speciale. În cazul de față, situația specială este dată de faptul că obiectul executării silită îl constituie încasarea creanțelor fiscale ce constituie surse ale bugetului de stat, interesul general ocrotit impunând adoptarea unor reguli care să asigure protejarea eficienței a creanțelor statului și recuperarea lor cu prioritate. Nu se aduce astfel atingere principiului egalității, cu privire la care Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât, dacă la situații juridice egale se impune un tratament juridic egal, la situații diferite tratamentul aplicabil nu poate fi decât diferit.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 136 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Aurora Filote în Dosarul nr. 10.249/231/2009 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.235

din 22 septembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. g)
din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Sandu Titi în Dosarul nr. 4.537/98/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 4.525D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.526D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, excepție ridicată de Maria Ioniță în Dosarul nr. 4.536/98/2010 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 4.526D/2010 la Dosarul nr. 4.525D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 4.526D/2010 la Dosarul nr. 4.525D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens se apreciază că interdicția cumulului dintre veniturile realizate din prestarea unei activități și cele rezultate din pensia de invaliditate gradul I sau II nu încalcă prevederile constituționale invocate, aceasta fiind justificată tocmai de faptul că persoana în cauză și-a recăpătat capacitatea de muncă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 octombrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.537/98/2010 și nr. 4.536/98/2010, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Sandu Titi și Maria Ioniță în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a deciziilor de suspendare a plății pensiei de invaliditate gradul II

emise în temeiul art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 și de recuperare a debitelor acumulate ca urmare a nerespectării acestor dispoziții legale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate îngrădesc dreptul la muncă, încălcând astfel art. 41 alin. (1) din Constituție.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că persoana aflată în gradul I sau II de invaliditate se caracterizează, potrivit art. 54 lit. a) și b) din Legea nr. 19/2000, prin pierderea totală a capacității de muncă, astfel încât aceasta, în mod evident, nu poate presta muncă și, prin urmare, pe perioada acestei invalidități legiuitorul nu are posibilitatea obiectivă de a-i îngrădi dreptul la muncă. Rațiunea dispozițiilor legale contestate este aceea de a permite exercitarea liberă a dreptului la muncă și de a preîntâmpina situația abuzivă a cumulului veniturilor obținute din desfășurarea unei activități cu cele de pensie de invaliditate de gradul I sau II.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate formulată este neîntemeiată. În acest sens se arată că textul art. 41 alin. (1) din Constituție, invocat în susținerea excepției, nu are incidență în cauză din moment ce persoanele încadrate în gradul I sau II de invaliditate se află în situația pierderii totale a capacității de muncă. Astfel, ele nu pot presta activitate, motiv pentru care, pe perioada încadrării în această situație, beneficiază în sistemul public de pensii de un venit de înlocuire pentru pierderea veniturilor profesionale asigurate, ce se acordă sub forma pensiei de invaliditate.

Avocatul Poporului consideră că textele legale criticate sunt constituționale. În acest sens se arată că dispozițiile legale contestate reprezintă o măsură de protecție socială în vederea evitării unor eventuale abuzuri de cumul al veniturilor obținute prin prestarea unei activități cu cele rezultate din pensia de invaliditate gradul I sau II.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile Legii nr. 209/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 9 iunie 2009. În realitate, astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, autorii excepției critică dispozițiile

articoului unic pct. 5 din Legea nr. 209/2009. Curtea constată că aceste dispoziții sunt de modificare a legii de bază, respectiv a Legii nr. 19/2000, astfel încât, având în vedere prevederile art. 62 din Legea nr. 24/2000, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, urmează a se reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000, care au următorul cuprins: „(1) *Plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care: [...]*

g) beneficiarul unei pensii de invaliditate de gradul I sau II se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. I, II și IV lit. b)—f);”.

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Ținând cont de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea constată că, în cauza de față, dispozițiile legale criticate produc în continuare efecte juridice asupra situației personale a autorilor excepției din moment ce, pe lângă suspendarea plății pensiei, s-a dispus și recuperarea unui debit rezultat din aplicarea textului legal criticat, debit constând în sumele de bani încasate cu titlu de pensie de invaliditate gradul II pe perioada cât a cumulat această pensie cu venituri realizate prin activități independente în condițiile art. 5 alin. (1) pct. IV din Legea nr. 19/2000.

II. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 prevede suspendarea plății pensiei de invaliditate gradul I și II în cazul în care beneficiarul acestui drept de asigurări sociale prestează activitate. Rațiunea care a stat la baza textului legal criticat ține de faptul că persoana în cauză beneficiază de acest drept în considerarea faptului că și-a pierdut total capacitatea de muncă, fiind încadrată în gradul I sau II de invaliditate; în măsura în care persoana își redobândește, parțial sau total, capacitatea de muncă, va fi încadrată în gradul III de invaliditate sau chiar își încetează calitatea de pensionar de invaliditate, după caz.

Astfel, legiuitorul a prevăzut, în mod firesc, suspendarea plății pensiei de invaliditate în cazul în care persoana beneficiară desfășoară activitate, urmând ca, în funcție de rezultatul revizuirii medicale, fie să se dispună încetarea plății acesteia, fie plata ei într-un alt quantum, dacă persoana este încadrată în gradul III de invaliditate. Este lipsit de orice sens și rațiune ca o persoană să poată cumula atât veniturile realizate prin prestarea unei munci cu cele de care beneficiază tocmai pentru faptul că și-a pierdut în totalitate capacitatea de muncă.

Dreptul la muncă al persoanei nu este în niciun mod îngrădit, aceasta având posibilitatea nelimitată de a presta o muncă; suspendarea plății pensiei de invaliditate este consecința recăpătării capacității de muncă a persoanei respective. Prin urmare, prestarea muncii nu este condiționată în niciun fel de pensia de invaliditate primită, plata acesteia din urmă fiind însă condiționată de pierderea în totalitate a dreptului la muncă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 92 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Sandu Titi și Maria Ioniță în dosarele nr. 4.537/98/2010 și nr. 4.536/98/2010 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.238

din 22 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b), art. 94 alin. (1) și art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b), art. 94 alin. (1) și art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Florica-Rodica Câmpean în Dosarul nr. 3.179/97/2010 al Tribunalului Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului nr. 4.619D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, se apreciază că pensia anticipată reprezintă o facilitate acordată de legiuitor celui care dorește încetarea raporturilor de muncă, iar admiterea cumulului dintre veniturile realizate din pensia anticipată și din prestarea unei activități remunerată ar duce la denaturarea finalității urmărite de legiuitor prin reglementarea pensiilor anticipate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.179/97/2010, **Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b), art. 94 alin. (1) și art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Florica-Rodica Câmpean într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 creează o discriminare între pensionarii beneficiari ai unei pensii anticipate, de pe o parte, și cei ai unei pensii pentru limită de vârstă, pentru nevăzători sau pentru invaliditate de gradul III, întrucât numai aceștia din urmă pot cumula pensia acordată cu salariul. Astfel, autorul excepției arată că, deși este în continuare apt de muncă, nu poate desfășura activități salarizate în condiții de cumul. Totodată, se arată că discriminarea este evidentă și între beneficiarii unei pensii anticipate sau anticipate parțiale care nu dețin funcții electivă și cei care dețin asemenea funcții (consilieri locali sau județeni), întrucât numai aceștia din urmă pot cumula pensia anticipată sau anticipată parțială cu „salariul”.

Se arată că art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 este neconstituțional, întrucât prevede că, în cazul pensiei anticipate, vârsta standard de pensionare este cea la care asiguratul ar avea dreptul la pensie pentru limită de vârstă în raport cu data nașterii, și nu vârsta standard de pensionare existentă în

momentul depunerii cererii de pensionare anticipată. Prin urmare, se apreciază că folosirea acestui criteriu pentru calculul pensiei anticipate este discriminatorie.

Tribunalul Hunedoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât textele legale criticate nu mai sunt în vigoare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b), art. 94 alin. (1) și art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, care, la data sesizării, aveau următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (5): „(5) *Asigurații care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru obținerea unei pensii pentru limită de vârstă, cu excepția pensiei anticipate și a pensiei anticipate parțiale, își pot continua activitatea numai cu acordul angajatorului, în condițiile legii*”;

— Art. 92 alin. (1) lit. b): „(1) *Plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care: [...]*”

b) *beneficiarul unei pensii anticipate sau al unei pensii anticipate parțiale se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. I și II, cu excepția persoanelor care exercită funcția de consilier local sau consilier județean;*”;

— Art. 94 alin. (1): „(1) *Pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective:*”

a) *copiii urmași orfani de ambii părinți, pe perioada școlarizării, până la vârstele prevăzute la art. 66 lit. a) și b);*

b) *nevătătorii;*

c) *pensionarii pentru limită de vârstă;*

d) *pensionarii de invaliditate de gradul III;*

e) *beneficiarii unei pensii anticipate sau ai unei pensii anticipate parțiale care exercită funcția de consilier local sau consilier județean;*

f) *pensionarii de invaliditate care exercită funcția de consilier local sau consilier județean.*”;

— Art. 167 alin. (2): „(2) *Pentru perioada aprilie 2001—noiembrie 2014 vârsta standard de pensionare și stagiul complet de cotizare, în înțelesul art. 49 și 50, sunt cele prevăzute în anexa nr. 3, la care asiguratul ar avea dreptul la pensie pentru limită de vârstă în raport cu data nașterii.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 4 alin. (2) privind criteriile de nediscriminare, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private. Totodată, se susține că sunt încălcate și prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată următoarele:

I. Obiectul litigiului îl constituie o contestație formulată împotriva deciziei de pensionare; astfel, în mod concret, prin această acțiune se solicită recalcularea drepturilor cuvenite cu titlu de pensie anticipată parțială, precum și acordarea retroactivă a drepturilor bănești aferente; de asemenea, distinct s-au mai solicitat daune morale și cheltuieli de judecată. În acest context Curtea reține că, prin acțiunea introductivă, nu s-au formulat pretenții care să vizeze menținerea/reluarea în plată a pensiei anticipate parțiale ca urmare a angajării în raporturi de muncă a persoanei în cauză. Prin urmare, raportat la natura controlului de constituționalitate realizat pe calea excepției de neconstituționalitate, respectiv un control concret, se constată că dispozițiile legale criticate nu vizează pretențiile deduse judecării instanței *a quo*, ci o situație abstractă în care, eventual, s-ar afla, la un moment dat, autorul excepției. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate formulată în privința art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 este inadmisibilă, întrucât nu respectă condiția de admisibilitate prevăzută de teza ultimă a art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respectiv legătura cu soluționarea cauzei.

II. În privința dispozițiilor art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000, Curtea observă că acestea produc în continuare efecte juridice în privința situației personale a autorului excepției atât timp cât ele au fost în vigoare, respectiv până la 31 decembrie 2010, când Legea nr. 19/2000 a fost abrogată prin Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, Curtea, pe fond, reține că legiuitorul este liber să opteze în privința modalității de calcul al pensiilor. În ceea ce privește modalitatea de calcul al pensiilor anticipate și anticipate parțiale, acesta a ținut cont de situația personală a asiguratului, și nu de situația personală a altor asigurați de la un anumit moment dat. O atare opțiune legislativă este justificată de faptul că pensia este un drept personal care se acordă în funcție de situația concretă a asiguratului atât sub aspectul vârstei standard pe pensionare, cât și sub cel al stagiului de cotizare. Prin urmare, criteriul pentru calculul pensiei anticipate sau anticipate parțiale este unul corect și nu este de natură a cauza discriminări în cadrul pensionarilor beneficiari ai pensiilor anticipate și anticipate parțiale.

Nu în ultimul rând, Curtea observă că pensionarii pentru limită de vârstă se află într-o altă situație juridică diferită față de pensionarii beneficiari de pensii parțiale sau anticipate parțiale determinată de condițiile distincte de acordare a pensiilor de care beneficiază, astfel încât și modalitatea de calcul al pensiei acestora diferă, fără însă a se face abstracție nici în acest caz de situația personală a asiguratului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (5), art. 92 alin. (1) lit. b) și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Florica-Rodica Câmpean în Dosarul nr. 3.179/97/2010 al Tribunalului Hunedoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167 alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.239

din 22 septembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

legislativă care a determinat interpretări diferite ale textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 7.791/62/2009, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Constantin Greșoiu într-o cauză care vizează, printre altele, stabilirea vârstei de pensionare a autorului excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se solicită Curții Constituționale „să arate interpretarea constituțională corectă a cumulului reducerii vârstei de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 341/2004 cu prevederile art. 48 alin. (1) și art. 42 alin. (1) din Legea nr. 19/2000”.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile legale criticate, prin prisma soluției pronunțate de către instanța de fond, nu constituie o încălcare a prevederilor generale din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Constantin Greșoiu în Dosarul nr. 7.791/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului nr. 4.660D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că, în realitate, se contestă o eventuală necorelare

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 167¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, care are următorul cuprins: „(5) *Reducerea vârstelor standard de pensionare în baza tabelului nr. 4 nu poate fi cumulată cu celelalte reduceri prevăzute de prezenta lege sau de legile cu caracter special*”.

Autorul excepției solicită Curții Constituționale „să arate interpretarea constituțională corectă” a dispozițiilor art. 167¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000, fără a indica, în mod expres, vreun text din aceasta sau fără a formula vreo critică de neconstituționalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că, prin Decizia nr. 1.603 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 26 ianuarie 2011, Decizia nr. 888 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, și Decizia nr. 566 din 4 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 11 februarie 1998, a statuat că, potrivit prevederilor cuprinse în art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sunt neconstituționale acele prevederi

legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate numai în limitele sesizării. Curtea a arătat că neindicarea de către autorul excepției a normei constituționale pentru care consideră că textul legal atacat este neconstituțional constituie un motiv de respingere a excepției, întrucât ea nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, în sensul constituțional al termenului. Această consecință se impune întrucât instanța constituțională nu se poate substitui părții în privința invocării motivului de neconstituționalitate, pentru că un control din oficiu este inadmisibil, întrucât controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

Astfel, prin deciziile menționate, Curtea a arătat că, în absența indicării vreunui text constituțional încălcat, instanța de judecată ar fi trebuit să fie cea care să califice în final cererea părții ca fiind sau nu o veritabilă excepție de neconstituționalitate în sensul art. 146 lit. d) din Constituție. În lipsa indicării unui text constituțional încălcat, ca cerință minimă, este evident că cererea părții nu putea fi calificată ca fiind o excepție de neconstituționalitate în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar instanța de judecată nu ar fi trebuit să sesizeze Curtea Constituțională, ci să o respingă ca inadmisibilă în temeiul art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992. Eventual, instanța de judecată, ținând cont de rolul său activ, ar fi trebuit să îi pună în vedere părții să își motiveze cererea pentru a putea sesiza Curtea Constituțională cu o excepție de neconstituționalitate.

Întrucât și în cauza de față se constată o încălcare a exigențelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cele arătate mai sus sunt aplicabile *mutatis mutandis*.

Mai mult, Curtea reține că aspectele învederate de autorul excepției sunt chestiuni de aplicare și interpretare a legii, a căror soluționare ține de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 167¹ alin. (5) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Constantin Greșoiu în Dosarul nr. 7.791/62/2009 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.291

din 4 octombrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin raportare
la prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Oprescu (Lumânăroiu) și Ramona Lumânăroiu în Dosarul nr. 10.603/288/2009 al Judecătoriei Râmnicu-Vâlcea și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.332D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 2.111 din 19 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 10.603/288/2009, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Elena Oprescu (Lumânăroiu) și Ramona Lumânăroiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin că obligarea plății cauțiunii ca o condiție de acces la judecarea cererii de suspendare a executării silite încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. Totodată, se încalcă egalitatea în drepturi dintre debitor și creditor, motivat de faptul că primul trebuie să plătească o cauțiune pentru a se judeca cererea sa de suspendare a executării silite, iar creditorul are dreptul de a-și recupera eventualul prejudiciu care i s-a pricinuit în ipoteza respingerii contestației la executare silită.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin raportare la prevederile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 148 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură fiscală:
„Executarea silită se suspendă:

a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii; [...];

— Art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în quantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 alin. (5) privind proprietatea. De asemenea, este invocat art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate Curtea s-a mai pronunțat în numeroase cazuri, în raport cu critici și dispoziții constituționale similare, spre exemplu prin Decizia nr. 1.362 din 27 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 4 decembrie 2009, Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 24 martie 2010, sau Decizia nr. 50 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011.

Astfel, Curtea a statuat că, întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea provizorie a executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Instituirea obligației de plată a cauțiunii, ca o condiție a suspendării executării, are o dublă finalitate, și anume, pe de o

parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici.

Jurisprudența Curții Constituționale este în concordanță și cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z și alții contra Marii Britanii*, paragraful 93, a statuat, de principiu, că accesul liber la justiție nu este absolut, el putând fi supus unor „restricții legitime, cum ar fi [...], ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi* [...]”.

În ceea ce privește pretinsa inegalitate între debitor și creditor, ca urmare a faptului că debitorul trebuie să plătească o cauțiune pentru a se judeca cererea sa de suspendare a executării silite, iar creditorul are dreptul de a-și recupera

eventualul prejudiciu care i s-a pricinuit în ipoteza respingerii contestației la executare silită, se constată că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, în măsura în care reglementările deduse controlului se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, critica cu un atare obiect nu este întemeiată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 20, 44, 53 și art. 136 alin. (5), autoarele excepției de neconstituționalitate nu motivează în ce constă contrarietatea prevederilor criticate cu acestea, Curtea neputându-se substitui acestora prin invocarea unor motive de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală prin raportare la art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Oprescu (Lumânăroiu) și Ramona Lumânăroiu în Dosarul nr. 10.603/288/2009 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 octombrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionita Cochintu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București, pentru actualizarea valorii de inventar a bunului imobil și pentru actualizarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și în conformitate cu prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, înregistrat la poziția cu nr. M.F.P. 106.820, reevaluat potrivit art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe

aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea unei părți din imobilul menționat la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București.

(2) După preluare, partea de imobil prevăzută la alin. (1) se utilizează în vederea realizării unei noi artere de circulație prin străpungerea Străzii 1 Mai din sectorul 6 al municipiului București.

Art. 3. — Predarea-preluarea părții de imobil transmis potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat

între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — (1) Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Patrimoniul Consiliului General al Municipiului București se va majora cu valoarea suprafeței preluate de la Ministerul Apărării Naționale.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,

Gabriel Oprea

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 2 noiembrie 2011.

Nr. 1.091.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale la care se actualizează valoarea de inventar conform art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului din domeniul public al statului	Adresa	Valoarea de inventar actualizată a bunului imobil (lei)
106.820	8.19.01	2700 București	Municipiul București, str. Drumul Taberei nr. 7B (fost 7—9), sectorul 6	27.044.966,29

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale părții dintr-un imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al municipiului București și în administrarea Consiliului General al Municipiului București

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, str. Drumul Taberei nr. 7B (fost 7—9), sectorul 6	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI 4183229	Municipiul București, în administrarea Consiliului General al Municipiului București CUI 4267117	— imobil 2700 (parțial) — cod 8.19.01 — nr. M.F. 106.820 — nr. cadastral — 9103 — valoarea de inventar — 153.623 lei	— Suprafața terenului = 1.676 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unor sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată unităților de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al Legii bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Din sumele rezervate prevăzute în anexa nr. 5 la Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, cu modificările și completările ulterioare, se alocă suma de 111.930 mii lei în scopul asigurării sumelor suplimentare necesare pentru plata cheltuielilor salariale stabilite prin lege, precum și a contribuțiilor aferente acestora, pentru anul 2011, unităților de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale, care se repartizează pe județe, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Sumele alocate se repartizează pe comune, orașe și municipii, prin decizie a directorului direcției generale a

finanțelor publice județene, cu asistența tehnică de specialitate a inspectoratelor școlare.

(2) Inspectoratele școlare comunică direcțiilor generale ale finanțelor publice sumele repartizate pentru fiecare unitate de învățământ preuniversitar de stat.

(3) Alocarea sumelor va conduce la modificarea bugetelor inițiale aprobate, calculate pe baza standardelor de cost.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările în structura bugetului de stat.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 1.115.

ANEXĂ

S U M E

defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea sumelor suplimentare necesare pentru plata cheltuielilor salariale stabilite prin lege, precum și a contribuțiilor aferente acestora, pentru anul 2011, ale unităților de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale

— mii lei —

Nr. crt.	Județul	Suma
1.	Alba	16.000
2.	Argeș	8.294
3.	Botoșani	7.071
4.	Brăila	4.950
5.	Buzău	1.000
6.	Caraș-Severin	2.600
7.	Cluj	9.270
8.	Covasna	4.996
9.	Harghita	10.621
10.	Hunedoara	11.500
11.	Maramureș	6.600
12.	Mehedinți	1.207
13.	Mureș	3.363
14.	Neamț	1.763
15.	Olt	2.900
16.	Sălaj	8.826
17.	Suceava	8.569
18.	Tulcea	1.500
19.	Vâlcea	900
20.	Sume rezervate	-111.930

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind aprobarea formularului-model pentru procesul-verbal de constatare a contravențiilor utilizat în activitatea de control din domeniul sănătății publice

Văzând Referatul de aprobare al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică nr. RL 2.737/2011, având în vedere prevederile art. 5 lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 64 din Hotărârea Guvernului nr. 857/2011 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele din domeniul sănătății publice,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă formularul-model pentru procesul-verbal de constatare a contravențiilor utilizat în activitatea de control din domeniul sănătății publice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Sănătății, prin Direcția sănătate publică și control în sănătate publică, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Contravențiile se constată și sancțiunile contravenționale se aplică de către personalul împuternicit,

prevăzut la art. 59 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 857/2011 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele din domeniul sănătății publice.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă anexa nr. 3 la Normele privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății publice nr. 824/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 18 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

București, 11 noiembrie 2011.
Nr. 1.546.

ANEXĂ

Formular-model pentru procesul-verbal de constatare a contravențiilor

1. Este documentul prin care echipa de control aplică sancțiunile contravenționale în conformitate cu competențele ce îi revin potrivit prevederilor legale în vigoare.

2. Se întocmește în două exemplare, dintre care unul se reține de echipa de control și unul se înmânează personal/se comunică prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului/se transmite prin poștă cu confirmare de primire.

MINISTERUL SĂNĂȚĂII*
Instituția

PROCES-VERBAL DE CONSTATARE A CONTRAVENȚIILOR

Seria Nr.

Încheiat astăzi la
(ziua, luna, anul)

Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de la,
am constatat că, în, str.
nr. ..., bl. ..., sc. ..., ap. ..., în calitate de la punctul de lucru,
str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., ap. ..., pendinte de, cu sediul
în, str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., ap. ..., nr. de înmatriculare la
registru comerțului, codul fiscal nr., ASF nr., CNP, posesor/posesoare al/a
buletinului/cărții de identitate seria nr., emis/emisă de la data de, se face vinovat/vinovată
de următoarea/următoarele faptă/fapte:

.....
.....

săvârșită/săvârșite la data de, ora, în următoarele împrejurări:,
 contravenind prin aceasta dispozițiilor,
 (Se vor nota de către agentul constatator tipul actului și numărul/data emiterii.)

care atrag sancționarea cu:
 conform art. lit., de la la lei;
 conform art. lit., de la la lei;
 conform art. lit., de la la lei.

Agent constatator,

.....

Am primit copia de pe procesul-verbal.

Contravenient,

.....

Obiecțiunile contravenientului și mijloacele de probă de care se va servi în cauză:

.....

Observațiile agentului constatator:

Contravenientul nu este de față, refuză sau nu poate semna.

Martor: Numele, prenumele, domiciliat/domiciliată în,
 str. nr., bl., sc., ap., CNP, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate
 seria nr., emis/emisă de la data de

.....

(semnătura)

Martor: Numele, prenumele, domiciliat/domiciliată în,
 str. nr., bl., sc., ap., CNP, posesor/posesoare al/a buletinului/cărții de identitate
 seria nr., emis/emisă de la data de

.....

(semnătura)

Rezoluția de aplicare a sancțiunii și înștiințarea de plată

Subsemnatul/Subsemnata,, în calitate de, aplic
 contravenientului/contravenientei sus-numit/sus-numite o amendă de lei,
 conform prezentului proces-verbal de constatare a contravențiilor nr., pe care o va achita la
 în termen de 15 zile de la data comunicării, urmând ca în același termen să predea sau să trimită recomandat prin poștă chitanța
 de plată în copie la În caz de neachitare a amenzii la termenul fixat, se va
 proceda la executarea silită, conform Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu
 modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor și a rezoluției de aplicare a sancțiunii se poate face plângere
 în termen de 15 zile de la data comunicării acestora, care va fi depusă împreună cu copia de pe procesul-verbal de constatare a
 contravențiilor la judecătoria în circumscripția căreia s-a săvârșit fapta.

Prezentul proces-verbal de constatare a contravențiilor conține două pagini și a fost întocmit în 3 exemplare, dintre care
 unul se lasă în primire la

.....

(semnătura organului care a aplicat sancțiunea)

Am luat cunoștință.

Contravenient,

.....

*) Denumirea se modifică în funcție de ministerele și instituțiile cu rețea medicală proprie care utilizează formularul.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind ratele dobânzilor plătite
la rezervele minime obligatorii începând cu perioada
de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2011**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 15, 16 și 17 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 octombrie—23 noiembrie 2011, ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii sunt următoarele:

- 1,35% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;
- 0,75% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în euro;
- 0,36% pe an pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari SUA.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 7 noiembrie 2011.
Nr. 38.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul
de rezerve minime obligatorii în monedă națională începând
cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2011**

În baza dispozițiilor art. 5 și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 12 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 6/2002 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Începând cu perioada de aplicare 24 noiembrie—23 decembrie 2011, rata dobânzii penalizatoare pentru deficitul de rezerve minime obligatorii constituite în monedă națională este de 15,00% pe an.

p. Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Florin Georgescu

București, 7 noiembrie 2011.
Nr. 39.

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Legii nr. 117/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 27 iunie 2011, se face următoarea rectificare:

— la art. I pct. 34 [referitor la art. 30 alin. (2) lit. b) din legea de bază], în loc de: „...acordarea dreptului de deținere sau, dar acesta a recurs...” se va citi: „...acordarea dreptului de deținere, dar acesta a recurs...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

